

نگاه بهار ۹۶ و حضوری مسئولانه در انتخابات

بهرام گل‌زاده

● سرانجام بهار سال ۱۳۹۶ با تمامی فرازنشیب‌های اجتماعی، فرهنگی و سیاسی سال ۹۵ از راه رسید.
فرازنشیب‌ها و تحولاتی که می‌توانست و می‌تواند برای کشور فرصتی مغتنم برای عبور از میدان‌های پر حادثه و سخت داخلی، منطقه‌ای و بین‌المللی باشد. حوادث و رخداد‌های پسابرجام و توافق هسته‌ای را می‌توان نقطه عطف این تحولات دانست.

اما به هر صورت گذر از این پیچ تاریخی برای کشور اجتناب‌ناپذیر بوده و دولت تدبیر و امید نیز انصافاً از این گردنه حساس، با وجود موانع و مشکلات داخلی و خارجی و سنگ‌اندازی‌ها، به بهترین شکل ممکن عبور کرده است. هر چند از جمله نخستین اقدامات و تصمیمات رئیس‌جمهوری تازه به‌قدرت‌رسیده در ایالات متحده آمریکا پس از ورود به کاخ سفید، با تحریک کشورهای هم‌پیمان مخالف برجرام در منطقه، تلاش برای برهم‌زدن مین بازی و واردکردن خدشه به این توافق و به‌چالش‌کشیدن اجرای آن بود اما در نهایت، با تدبیر مثال‌زدنی دیپلماسی خارجی ایران و مقاومت کشورهای مؤثر در امضای برجام در مقابل افراطی‌گری‌های ترامپ، این چالش، نه به صورت کامل، اما تا حدود زیادی از میان برداشته شد.

دولت حسن روحانی، هم‌اکنون و در آستانه انتخابات ۹۶ ریاست‌جمهوری در مقابل یک آزمایش تاریخی قرار گرفته است. فشارهای روزافزون داخلی، با وجود دستاوردهای مهم اقتصادی، زیربنایی و تبلیغات پیرامونی برای نفی و نادیده‌گرفتن این دستاوردها، دولت را با شرایطی مواجه کرده که بی‌شک تنها عبور هنرمندانه و مدبرانه و به‌دور از تنش از آن، به این فشارها نیز خاتمه خواهد داد.

اما به هر صورت، به نظر می‌رسد دولت، مأموریت سخت و سنگینی برای برگزاری یک انتخابات سالم و پرشور و رقابتی و به‌دور از دوقطبی‌شدن جامعه دارد. جریان‌هایی سیاسی وجود دارند که به دلیل پایگاه نازل اجتماعی و کارنامه ناموفق و فراتر از آن، ویرانگر سیاسی و اقتصادی، به دنبال دوقطبی‌شدن فضای انتخاباتی هستند.

طرح دوباره شعارهای پوپولیستی و وعده‌های عوام‌فریبانه که یک بار در دوره دولت نهم و دهم آزموده شد و نتیجه‌های ویرانگر آن، همچنان یکی از چالش‌ها و مشکلات اصلی دولت تدبیر و امید است، باز هم در دستور کار این جریان پوپولیست و به ظاهر عدالت‌محور قرار دارد. غافل از اینکه آزموده را آزمون دوباره خطاست!

دولت حسن روحانی، با علم به آثار مخرب و غیرعلمی این تبلیغات توده‌ای و پوپولیستی و آگاهی از مشکلات اقتصادی جامعه از جمله بی‌کاری و اشتغال، عزم خود را جزم کرده است تا به دنبال مهار تورم افسارگسیخته بهارث‌رسیده از دولت پیشین، با تکیه بر اقتصادی مقاومتی، اقتصاد کشور را با فعال‌کردن بنگاه‌های تولیدی بزرگ و کوچک اقتصادی و احیای دوباره چرخه اقتصاد پویا و فعال، از طریق ایجاد فضای کسب‌وکار و تولید در داخل و رفع موانع تجاری و بازرگانی خارجی از طریق تنش‌زدایی با جهان و برقراری ارتباط دوسویه و برابر اقتصادی و سیاسی، با اتخاذ سیاست‌های عقلانی مبتنی بر سه اصل عزت، حکمت و مصلحت، از رکود خارج کند و توصیه‌های مقام معظم رهبری نیز مبنی بر اجرای کامل اقتصاد مقاومتی و رفع بی‌کاری و ایجاد اشتغال که در پیام نوروزی ایشان نیز به وضوح به چشم می‌خورد، بر این عزم ملی افزوده است.

در چنین شرایطی، برگزاری یک انتخابات سالم، رقابتی و دموکراتیک، با حضور همه جریان‌های سیاسی رقیب و دلسوز آبادانی و امنیت و توسعه و پیشرفت کشور، قطعاً زمینه‌ساز تحقق این سیاست‌های پیش‌گفته و مورد تأکید مقام رهبری خواهد بود.

عقلای جریان‌های مختلف سیاسی نیز در هر دو جریان سیاسی غالب در کشور، بر ضرورت و اهمیت این مسئله واقف بوده و بی‌شک اعتدال را منطقی‌ترین و عادلانه‌ترین راهبرد و گفتمان برای عبور از این مرحله و انجام اصلاحات لازم در ساختارهای مختلف اقتصادی، سیاسی و اجتماعی می‌دانند.

بنابراین همه باید با زدن دست رد به سینه افراط و تفریط و دورکردن نخیکان جامعه و افکار عمومی از هیجان‌های کاذب و کنش‌های تنش‌زا و طرد هرگونه گفتمان دوقطبی‌سازی در جامعه، زمینه برگزاری انتخاباتی را فراهم کنند که اولویت اصلی آن، تأمین امنیت ملی، منافع ملی و امنیت عمومی و منطقه‌ای جمهوری اسلامی ایران باشد.

این رویداد با توجه به بالابودن آگاهی عمومی و تجارب گذشته، دور از دسترس نیست. تنها باید بهار لطیف، پاک و سبز طبیعت را در یک بهار پاک انتخاباتی با حضوری مسئولانه و متفکرانه تجربه کرد.

مهسا جزینی: «می‌خواهی جاهایمان را عوض کنیم، من سؤال کنم، شما جواب بدهی؟» این پاسخ محمود احمدی‌نژاد در مهرماه ۹۰ در هفتمین سفر به نیویورک به پرسشی بود که «چارلی رز»، مجری «بی‌بی‌اس»، مطرح کرد. مردی که عادت دارد سؤال را با سؤال جواب دهد، برای نخستین‌بار در چهار سال گذشته می‌خواهد با خبرنگاران ایرانی روبه‌رو شود؛ برای همین نمی‌توان همچنان امید و انتظار پاسخ‌گویی از او داشت.

احمدی‌نژاد که بعد از پایان دولتش می‌خواست با احداث دفتر رئیس دولت‌های نهم و دهم در پاستور بماند اما زورش نرسید؛ هنوز هم نامه‌هایش را با همین عنوان امضا می‌کند. سرپرک‌هایش این‌ عنوان را دارد: «رئیس‌جمهور دوره نهم و دهم». نامه‌ای با این سربرگ و با امضای رئیس روابط‌عمومی دولت‌های نهم و دهم، روز گذشته در فضای مجازی منتشر شده که از خبرنگاران رسانه‌ها می‌خواست خود را برای نشستی خبری با احمدی‌نژاد در روزهای آتی آماده کنند.

از حالا مشخص است رئیس سابق دولتی که در این سال‌ها حاضر نشده با هیچ خبرنگاری رودررو شود، نشست خبری‌اش نه به قصد پاسخ‌گویی به عملکرد همه آن هشت سال، بلکه دفاع انتخاباتی از بقایبی است و حمله به دولت حسن روحانی. احمدی‌نژاد اگر می‌خواست این نشست خبری را همان چهار سال قبل برگزار کند، باید بابت عملکردش پاسخ می‌داد؛ پس هوشمندانه و عمدانه چهار سال سکوت کرد و به هر درخواستی «نه» گفت تا حالا که به خیال خودش آب‌ها از آسیاب افتاده و دیگر کسی به صرافت پرسش از آن سال‌ها نیست، به‌راحتی نوک پیکان نقد را به سمت دولت مستقر بگیرد. مرور کنش م‌های اخیر احمدی‌نژاد - سه بیانه‌ای که علیه دولت صادر کرد و سخنرانی‌اش در خوزستان - نشان می‌دهد استراتژی او همان است که بود: «بهترین دفاع حمله است».

احمدی‌نژاد قطعاً همان‌گونه با خبرنگاران روبه‌رو خواهد شد که پیش از این بوده است. با مروری بر سخنان ماه‌های اخیرش می‌شود از هم‌اکنون حدس زد احمدی‌نژاد چه خواهد گفت؛ حمله به دولت روحانی و احیاناً وضعیت اقتصادی موجود، نقد یا حمله به برخی نهادهای دیگر، بدون اشاره مستقیم با چاشنی «بگم

نشریه معتبر فارین پالیسی در اردیبهشت ۹۲ و زمانی‌که احمدی‌نژاد هنوز رئیس دولت بود، مقاله‌ای درباره چگونگی مواجهه با محمود احمدی‌نژاد در مذاکرات یا گفت‌وگوها منتشر کرده بود؛ این مقاله بعد از آن نوشته شد که احمدی‌نژاد از باراک اوباما، رئیس‌جمهوری وقت ایالات متحده، درخواست مناظره درباره حل مشکلات جهان کرده بود؛ درخواستی که البته کاخ سفید آن را رد کرد. در نوشته فارین پالیسی پنج گام برای شیوه مدیریت گفت‌وگو با احمدی‌نژاد توصیه شده بود: نخستین ترند احمدی‌نژاد، در مواجهه با چنین موقعیتی آن است که طرف مقابل را دست بیندازد تا توانمندی‌های گفتاری همتای خود را بیازماید.

۱. باید اوج‌ور مجبور کرد به آنچه از آن طفره می‌رود، بپردازد

شهرت احمدی‌نژاد به‌دلیل صفت «ردگم‌کشی» او است؛ زمانی‌که بخواهد از موضوع دشوار یا سؤالی طفره برود یا آن را از سر خود باز کند، حرفانش را با سؤال‌های بی‌هدف و تصادفی، مواجه می‌کند تا موضوع را تغییر دهد یا بسادگی، وقت را بگذراند و آنها را وادار کند به موضوع جدیدی بپردازند. در یک مصاحبه با شبکه «ای‌بی‌سی»، جورج استفانو پولوس از او درخصوص احتمال اقامت اسامه بن‌لادن، رهبر القاعده، در ایران سؤال کرد: «اگر شما به یقین می‌دانستید که بن‌لادن در تهران است، آیا از او پذیرایی می‌کردید؟ او را اخراج می‌کردید؟ آیا او را دستگیر می‌کردید؟» استفانو پولوس در پی چندین سؤال تلاش کرد پاسخی درست برای آنها بیابد؛ اما احمدی‌نژاد سریع پاسخ داد، من شنیده‌ام که اسامه بن‌لادن در واشنگتن‌دی‌سی است! چندین دقیقه گذشت که پس از آن، احمدی‌نژاد با مطرح‌کردن این مسئله که «بین بوش و بن‌لادن روابط نزدیکی وجود دارد»، از پاسخ‌گویی به این سؤال طفره رفت؛ سرانجام درحالی‌که استفانو پولوس خشمگین به صراحت از او پرسید که آیا احمدی‌نژاد منکر حضور بن‌لادن در ایران است، احمدی‌نژاد پاسخ داد: مطمئن باشید که او در واشنگتن قست. من فکر می‌کنم احتمال زیادی وجود دارد که او آنجاست. او بن بود پایان مصاحبه! یک روش برای مغلوب‌کردن احمدی‌نژاد در چنین بازی کلامی، حواله‌دادن او به سؤال و گفت‌وگویی است که به موضوع مورد بحث، مرتبط باشد. این همان شیوه‌ای است که محسن رضایی، فرمانده سابق سپاه پاسداران و کاندیدای محافظه‌کار انتخابات

سیاست



علی‌اکبر علیرضی، رئیس‌جمهور پیشین

رئیس دولت‌های نهم و دهم نشست خبری برگزار می‌کند

از احمدی‌نژاد چه پرسیم

بگمی» دیگر. شاید هنوز هم فهرست ده‌کاران بانکی در جیبش باشد. محمود احمدی‌نژاد سه ماه قبل اعلام کرده بود از هیچ فرد و جریانی در انتخابات آتی حمایت نکرده و نمی‌کند؛ تاجایی‌که دامادش، مهدی خورشیدی، گفته بود همان زمان که به پدر همسرش اعلام کرده می‌خواهد وارد عرصه انتخابات شورای شهر شود، او هم آن بیانهی حمایت‌نکردن را صادر کرد. آن‌طور که دامادش گفته است، احمدی‌نژاد به او گفته بود تمایل ندارد هیچ‌یک از منصوبانش وارد عرصه انتخابات شوند و از او انتظار حمایت داشته باشند؛ اما به فاصله کمتر از یک‌ماه در نقش حامی حمید بقایی معاون اجرایی سابق خود شش‌دانتگ وارد عرصه دولت عمومی و رسانه‌ای شد. مقام معظم رهبری او را که قصد جدی داشت تا به انتخابات ورود کند، از آمدن نهی کرد؛ اما احمدی‌نژاد بقایی را جلو انداخت. قطعاً اگر مثالی یک‌بار د صلاحیت نشده بود، او را کاندیدا می‌کرد. ابتدا مثالی به نیابت از احمدی‌نژاد در حمایت از بقایی وارد عرصه شد؛ بعد کم‌کم خودش هم وارد شد. ۱۵ اسفند، سالروز درگذشت «هگو چاوز»، توییترش را راه انداخت، فیلم ویدئویی از خودش منتشر کرد و چندین بیانه داد. به بهانه روز درخت‌کاری، هر

بسیاری از خبرنگاران خارجی که با این سؤالات احمدی‌نژاد مواجه شده‌اند، برابر سؤال او پاسخ داده‌اند که نظر آنها اهمیت چندانی ندارد؛ چراکه آنها تنها یک خبرنگار یا گزارشگر و مجری تلویزیونی هستند و این نظر رئیس دولت ایران است که دارای اهمیت و بار حقوقی و سیاسی است و از احمدی‌نژاد خواسته‌اند به‌جای جواب‌دادن به سؤالات آنها با سؤالات متقابل، پاسخ خود را درباره پرسش‌هایشان مطرح کند؛ اما با همه این بحث‌ها، باز هم احمدی‌نژاد در مصاحبه‌های خود به شگرد سؤال در برابر سؤال متوسل می‌شد.

شیوه احمدی‌نژاد درباره مسائل داخلی زمانی که رئیس دولت بود هم تقریباً همان بود؛ البته با چاشنی انسکار یا بی‌اطلاعی یا انداختن تقصیر بر گردن نهادهای دیگر. احمدی‌نژاد نه فقط پاسخ خبرنگاران را نمی‌داد بلکه پاسخ مجلس را هم نمی‌داد. عزت‌الله یوسفیان‌ملا، عضو کمیسیون برنامه و بودجه و محاسبات مجلس آن زمان، گفته بود: «احمدی‌نژاد معتقد است دولت صد درصد بی‌تقصیر است و همه گرانی‌ها را مجلس باعث شده و در همه گرانی و هر اتفاقی مجلس مقصر است». آن زمان مجلسیان چند بار تلاش کردند احمدی‌نژاد را برای سؤال به مجلس بکشانند. او با اشاره به اقدام برخی نمایندگان برای طرح سؤال از رئیس دولت، گفته بود: «سؤال از رئیس‌جمهور را یک بار تجربه کردیم و نحوه پاسخ‌دادن را دیدیم؛ سؤال از احمدی‌نژاد راه به جایی نمی‌برد و تجربه نشان داد سؤال از رئیس‌جمهور نتیجه مطلوبی نخواهد داشت». سؤال از احمدی‌نژاد زیاد است، اما اجرای اختلاس‌های چند هزار میلیاردی، ماجرای بابک زنجانی، انحلال سازمان برنامه و بودجه، مسکن مهر، سهام عدالت، نتیجه وام‌های طرح‌های زودبازده، انحلال خانه سینما، پرونده یازش در دادگاه، ۱۱ شاکي او و… مهم نیست او چه پاسخی خواهد داد؛ مهم این است که پاسخ‌هایش حتی نزدیکانش را هم قانع نمی‌کند. مهدی خورشیدی، داماد او، در گفت‌وگویی که آخرین روزهای اسفند گذشته با «شرق» داشت گفته بود سرنوشت درآمد چندصمبیلیاردی نفت در دولت گذشته هم برای او مهم است. او گفته بود: «ایشان پاسخ‌های خودشان را دارند؛ اما از نگاه من قانع‌کننده نیست…».

به‌صراحت چنین سخنرانی‌ای را منکر شد. این در حالی است که خبرنگار «تایم» شخصاً در آن سخنرانی حضور داشت. با موضوع هولوکاست که بسیاری از خبرنگاران از او درباره آن پرسش کردند، هیچ‌گاه سؤال نشد که او دقیقاً درباره هولوکاست و آشویتس چه می‌داند؟

۴. اجازه ندهید شما ارعصبی‌کند

از زمانی که جان‌اف کندی در یک رقابت انتخاباتی از ریچارد نیکسون شکست خورد (۱۹۶۰) سیاستمداران تیزهوش پی بردند که در مصاحبه‌های تلویزیونی، آنچه شما می‌گویید، کم‌اهمیت‌تر از چگونه‌گفتن آن است، احمدی‌نژاد نیز استثنا نیست. نگاه‌های فروتن، ژاکت خاکستری، ظاهر نه‌چندان شبیک او ممکن است که در یک برنامه مد، موجب برنده‌شدن او نشود؛ اما سبک سخنرانی محکم او، طرفدارانی را از بافت فقیر جنوب تهران، تا خیابان‌های جاکارتا در اندونزی که از شهرت بالایش به‌دلیل دیدگاه‌های ضد غربی لذت می‌برند، به دور او جمع کرده است. (در مناظرات ریاست‌جمهوری ۲۰۰۹، احمدی‌نژاد توانست رقیب انتخاباتی خودش را از طریق بحث‌های ساده و آسان‌فهم درباره سیاست‌های هسته‌ای ایران و ارتباطات با ایالات متحده و از همه بهتر به‌عنوان منتقد فعالیت‌هایی که او آن را فساد رقیب می‌دانست، از میدان به در کند). در مجموع احمدی‌نژاد برای مناظره مؤثر، نیازمند توانایی نشان‌دادن عقاید پیچیده به‌گونه‌ای بود که طیف وسیعی از مخاطبان، بتوانند آن را بفهمند. رهبریز از واژگان بزرگ، علاقه‌نا به نظر می‌رسید. اگر رقیب زیرک‌تری مقابل احمدی‌نژاد بود، روش و اتهامات را پیش‌بینی می‌کرد، بدون آنکه کنترل احساسات را از دست بدهد و با آرایش آنها را تکذیب می‌کرد.

۵. شوخی‌کنید

احمدی‌نژاد به‌دلیل اظهارات طعنه‌آمیز در مناظره با رقیبان، م‌جواب نگاه منفی به خود را فراهم آورد؛ بنابراین یک روش در تجرب این کشور، او، به‌عنوان مناظره‌کننده این است که به کنایه‌زدن بسنده نباشد. احمدی‌نژاد شاید در نشست خبری آتی خود دیگر آن کاپشن معروف را نپوشد. این چهار سال او بیشتر با کت‌وشلوار دیده شده؛ اما احتمالاً شیوه‌هایش در گفت‌وگو همان است.

متولی آستان قدس، جلیلی و بذریاش را پشت سر می‌گذارد؟

چرا اصولگرایان می‌خواهند به رئیسی رأی دهند

جرا باید به رئیسی رأی بدهند؟

خبرگزاری آریا متعلق به امیرمحبیان، روزنامه‌نگار اصولگرا هم یادداشتی در تأیید رئیسی و مزیت‌های او منتشر کرده است. در این یادداشت به توانایی رئیسی در

آستان قدس رضوی برای ریاست‌جمهوری گفته بود که جامعه روحانیت مبارز و جامعه مدرسین حوزه علمیه قم هم خواستار ورود آریا رئیسی به عرصه رقابت هستند و از جوانب مختلف از ایشان دعوت شده است.

او همچنین گفته بود اعضای جبهه پایداری تلاش کرده‌اند ابراهیم رئیسی را برای نامزدشدن در انتخابات راضی کنند ولی موفق نشده‌اند. فارغ از تحركات خود ابراهیم رئیسی در عرصه عمومی که شبانه انتخاباتی دارد، احتمالاً رفت‌وآمدهای نوروزی هم در تغییر نظر رئیسی بی‌اثر نبوده است تا جایی که دو روز پیش حسینعلی حاجی‌دلیگانی، عضو جبهه پایداری از توصیه آیت‌الله مصاح به اعضای جبهه پایداری برای حمایت از رئیسی در انتخابات ریاست‌جمهوری خبر داد. او گفته بود: «در جلسه‌ای که اعضای جبهه پایداری با آیت‌الله مصباح‌زادی داشتند، ایشان توصیه فرمودند که برای انتخابات ریاست‌جمهوری به سراغ آقای رئیسی بروید و اگر شرایطی فراهم شد که به صحنه رقابت انتخاباتی ورود پیدا کرد، از وی حمایت کنید». با این حال سیدمحمد حسینی، عضو هیئت‌رئسه جبهه مردمی نیروهای انقلاب اسلامی گفته است: «جبهه مردمی با آقای رئیسی نیز مانند سایر افراد در خصوص انتخابات ریاست‌جمهوری صحبت کرده و برنامه وی را گرفته است».

به‌سوی شورا

زمان ابلاغ نتایج نهایی بررسی صلاحیت نامزدهای شورا

● **تس‌نیم:** عضو هیئت مرکزی نظارت بر انتخابات شوراهای ا ابلاغ نتایج نهایی بررسی صلاحیت داوطلبان انتخابات شوراهای از سوی فرمانداری‌ها در دوم اردیبهشت خبر داد. قاسم میرزایی‌نکو، عضو هیئت مرکزی نظارت بر انتخابات شوراهای اسلامی شهر و روستا با اشاره به بررسی صلاحیت داوطلبان پنجمین دوره انتخابات شوراهای اسلامی شهر و روستا گفت: ثبت‌نام از داوطلبان پنجمین دوره انتخابات شوراهای اسلامی شهر و روستا از روز ۳۰ اسفند سال گذشته تا پایان ششم فروردین امسال انجام و هم‌زمان پرونده آنها به مراکز چهارگانه (قوه قضائیه، ناجا، وزارت اطلاعات و ثبت احوال) برای استعلام، ارجاع شده است. وی افزود: هم‌اکنون صلاحیت داوطلبان پنجمین دوره انتخابات شوراهای در هیئت‌های اجرایی در حال بررسی است که نتایج نهایی آن در روز دوم اردیبهشت از طریق فرمانداری‌ها به آنها ابلاغ می‌شود. عضو هیئت مرکزی نظارت بر انتخابات شوراهای تصریح کرد: طبق قانون انتخابات شورها، در صورتی که هرکدام از داوطلبان نسبت به نتایج بررسی صلاحیت‌ها شکایت یا احیاناً اعتراضی داشته باشند، اعتراض آنها در هیئت مرکزی نظارت بر انتخابات نیز مورد بررسی قرار می‌گیرد.

اعلام کرسی‌های شورای شهر در سراسر کشور

● **ایلنا:** کمیته اطلاع‌رسانی ستاد انتخابات کشور جدول تعداد اعضای اصلی شوراهای اسلامی شهر در سراسر کشور را منتشر کرد. بنا بر این گزارش، جدول منتشرشده از سوی کمیته اطلاع‌رسانی ستاد انتخابات کشور به تفکیک تعداد اعضای اصلی شوراهای اسلامی در تمام شهرهای سراسر کشور اعلام شده است. براین‌اساس شهر تهران با ۲۱ عضو در صدر فهرست مذکور قرار دارد و پس از حوزه انتخابیه تهران، ری و شمیرانات، مشهد و… با ۱۵ عضو و پس از آن شهرهایی چون شیراز، اهواز، قم و… با ۱۳ عضو در رده‌های بعدی قرار دارند. کمترین تعداد کرسی‌های شوراهای شهر و روستا به پنج عدد می‌رسد که شامل شهرهایی چون منجیل، سیا‌هکل و رودسر می‌شوند.

تهیه سامانه‌ای برای نظارت بر روند تجمیع آرا

● **ایستار:** رئیس هیئت نظارت بر انتخابات شوراهای اسلامی شهر تهران از تهیه مکانیسم و سامانه‌ای برای نظارت بر روند تجمیع آرا و اعلام تخلفات کاندیداهای انتخابات شوراهای خبر داد. محمدرضا بادامچی تلاش برای طراحی سامانه نظارت بر تجمیع آرا را از جمله موارد مهم در جلسات هیئت نظارت شهرستان تهران عنوان و اظهار کرد: ما دنبال تهیه سامانه‌ای هستیم تا بعد از مرحله شمارش آرا در شعبات بنوان بر روند تجمیع آرا نظارت کرد؛ موضوعی که در نهایت به رعایت حقوق داوطلبان منجر می‌شود. بادامچی توضیح داد: در شعبه‌های اخذ رأی ناظرانی حضور دارند که رأی‌های شمارش‌شده را در سامانه‌ای وارد می‌کنند.

شایعه‌سازی برای کاهش مشارکت مردمی

● **ایلنا:** علیرضا رحیمی، رئیس هیئت نظارت بر انتخابات شوراهای شهر و روستا در استان تهران، با تکذیب شایعاتی که در روزهای اخیر درباره روند تأیید صلاحیت‌ها منتشر می‌شود، تضعیف انگیزه داوطلبان و کاهش مشارکت را انگیزه اصلی این اقدامات دانست و گفت در قانون برای استعلام درباره سوابق نامزدها مرجع پنجمی ذکر نشده است. عضو کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس یادآور شد: آنچه از سوی هیئت نظارت بر انتخابات انجام می‌شود، براساس مر قانون خواهد بود و مراجع چهارگانه نیز نظر خود را کتبا به هیئت اجرایی منعکس کرده و هیئت‌های اجرایی و نظارت نیز براساس این استعلام‌ها نسبت به بررسی صلاحیت نامزدها اقدام خواهند کرد. او در پاسخ به سؤالی درباره تفاسیر مختلفی که ممکن است درباره نحوه انجام استعلام‌ها صورت گیرد، گفت: ملاک برای ما تصریح قانون است، نه تفسیر قانون و این در حالی است که اگر نیاز به تفسیر قانون باشد، بنا بر همین قانون وظیفه آن برعهده مجلس شورای اسلامی است.

بازگشت همه به سوی اوست

با قدردانی از دوستان، سروران و آشنایانی که در مراسم تشییع و تر حیم روانشاد

آقای حاج محمدهادی هاشم نیا، بزرگ خاندان، در مشهد مقدس شرکت نمودند

بااطلاع میرساند که مراسم یادبود ایشان در تهران روز جمعه، ۱۸ فروردین از

ساعت ۱۰ لغایت ۱۲ در مسجد نور، میدان فاطمی برگزار خواهد شد.

با عنایت به تاکید زنده یاد بر جلوگیری از اسراف از کلیه بزرگواران استعدا

میگردد که از ارسال گل و هر گونه بنر خودداری فرمایند.

خانواده های هاشم نیا، امیدوار تهرانی، بهروزیان، علوی، قنادان، فامیلی

نجفیان رضوی، قرآنی و فامیل های وابسته

